

ARHITECTURA CELUILALT

povestea unui concurs. discurs de/despre arhitectură

Tineri cu gânduri către lume

www.arhitecturaceluilalt.ro

ARHITECTURA CELUILALT. Concurs pentru tineri cu gânduri către lume - este rezultatul unei inițiative ce s-a născut în cadrul Facultății de Arhitectură „G.M.Cantacuzino” Iași în anul 2015, fiind organizat sub egida Asociației ARHIAS și susținut de Ordinului Arhitecților din România, filiala Iași. An de an concursul a crescut în impact și relevanță iar ceea ce îl face deosebit este faptul că este organizat în exclusivitate de tineri și este dedicat tinerilor/ studenților din toate domeniile, nu doar arhitectura.

Prima Ediție

Tema primei ediții: *ARHITECTURA CELUILALT-ÎNTRE GRAȚIE ȘI GRAVITAȚIE* a dorit să vorbească despre imaginația care poate umple toate fisurile pe care grația le creează în traseul ei de sfidare a gravitației. Juriul a fost constituit din Vintilă Mihăilescu, Augustin Ioan, Dana Vais, Francoise Pamfil și Mihai Corneliu Driscu iar câștigătoarea primei ediții este Erimescu Patricia, cu lucrarea „Ziduri noi și granițe vechi”.

Patricia Erimescu :

„ Arhitectura celuilalt este despre cel defavorizat, exponentul stării actuale al unei societăți aflate într-o criză economică, politică, dar și spirituală. Arhitectura celuilalt este despre arhitectura celui care a fost ignorat multă vreme atât de către arhitect cât și de către autorități, iar acum este implicat în procesul de proiectare și construcție, adăugând autenticitate arhitecturii și îmbunătățind relația om-artefact.

Pe fondul unui teritoriu teoretic slab explorat, grația este o alegere mai inteligentă decât frumusețea.

Când spunem „ceilalți” evocăm o diferență sau o prezență a inegalității, fie din punct de vedere social, rasial, economic sau politic. Distanța dintre arhitectura noastră și arhitectura celorlalți constă în lucrurile elementare și parametrii de confort ai locuinței. Distanța concretă este la câțiva metri, dincolo de un zid. Zidul a căpătat conotația de dezicere. Ziduri noi și granițe vechi”

Ediția a II-a

Continuând demersul primei ediții, **a doua etapă** a dorit să aducă în lumină una dintre cele mai actuale și recente teme ale discursului internațional- dedicația arhitectului de a reacționa prin gesturi voluntare, la societate. Pornind astfel de la tema: ARHITECTURA CELUILALT-VOLUNTARIAT, tinerii cu idei către lume, au luat penița în mână convinși de faptul că o simplă practică profesională fără o poziție teoretică asumată nu este suficientă. Premiul I a fost abținut de Spînu Anca, studentă a Facultății de Arhitectură „G.M. Cantacuzino”, Iași, cu eseu „Voluntariat. Arhitectură pentru suflete”. Iar din juriu au făcut parte Dorin Ștefan, Augustin Ioan, Franscoise Pamfil și Anca Sandu Tomasevschi.

Spînu Anca

În *“Turnul nebunilor”* Irving Stone spune că *“Nemurirea înseamnă să fii iubit de cât mai mulți oameni anonimi.”* și oare nu e suficientă această răsplată? Să știi că nu o să te felicite nimeni, nu o să te invidieze nimeni pentru reușită, nu o să solicite nimeni interviuri și nici articole glorioase nu vor fi scrise și cu toate astea îți crește inima gândindu-te complice că spațiul ăsta ce liniștește, surprinde sau bucură oamenii, e al tău. Devii un manipulator de fericire și pentru bucata ta de arhitectură ești un Dumnezeu al luminii, al sunetelor și al spațiului, obținându-se astfel un sentiment ce denotă și putere și grijă, orgoliu și compasiune îmbinându-se armonios spre folosul oamenilor și evoluția arhitectului.

Ediția a III-a

Spre deosebire de primele două ediții care au propus subteme de discuții, tema celei de-a treia ediții a fost chiar „ARHITECTURA CELUILALT”. Cu greu mai poate defini cineva astăzi ce este a fi arhitect când frânturi de arhitectură sunt pierdute în mai toate domeniile. Așadar, dacă toți suntem arhitecți, cine sunt ceilalți, iar dacă se întâmplă ca noi să fim ceilalți, cum se percepe de la noi arhitectura? Valențele multiple ale arhitecturii și caracterul interșanjabil pe care îl manifestă în relație cu celelalte domenii de activitate ne pot ajuta în obținerea unei opinii clare, vaste doar prin colaborarea sau în raport cu aceste domenii. De aceea, concursul nu s-a adresat doar studenților de arhitectură, ci a vizat colaborarea unui demers care ar putea aduce laolaltă viziuni din arii diverse. Eseul „Ruinele mele. Termopanele tale.” a Clădiei Ioviță, studentă a Facultății de Urbanism și Arhitectură din Republica Moldova impresionat cel mai mult juriul condus de arh. Ioan Andreescu, Timisoara.

Claudia Ioviță

Arhitectura celuilalt, prin exemple, e despre „casă – strada găurită - birou”. Arhitectura inginerului e despre cum rezolvă el problema cu fundațiile și „consola aia pe care arhitectul o vrea mult prea expresivă”. Arhitectura beneficiarului e despre cum cheltuie el mai puțin, să fie ieftin și frumos și să scoată după aia cât mai mulți bani din exploatare. Arhitectura funcționarului public e despre cât de mult urăște spațiul ăsta dintre patru pereți care îl sufocă în fiecare zi, întreaga viață. Arhitectura doamnei în palton gri care trece grăbit pe lângă mine și se uită mirată de ce stau cu gura căscată la ruinele astea, e despre cât de multe probleme sunt de rezolvat, iar tu stai și te miri de niște pietre. Pierdere de timp, nu? Arhitectura politicianului e despre „unde să ne mai facem un sediu? Ce teren să mai vindem?”. Arhitectura ospătarului e despre raportul scaun și masă. Arhitectura tânărului rebel e despre „unde mai găsim un spațiu să facem un graffiti?” ,iar spații sunt multe care ar putea prinde viață prin astfel de parteneriate. Într-o societate care se luptă pentru existență, văd arhitectura ca atitudine.

Ediția a IV-a

Arhitectura Celuilalt, mărinimia neconstruită de arhitect, ce lasă posibil un spațiu liber în care ceilalți continuă să construiască. Scenarii? Ce devine arhitectura în mâinile oamenilor? Când se sfârșește cu adevărat construcția unei opere de arhitectură (dacă se finalizează vreodată)? Cu greu mai poate defini cineva astăzi ce înseamnă a fi arhitect când frânturi de arhitectură sunt pierdute în mai toate domeniile. Așadar, dacă toți suntem arhitecți, cine sunt ceilalți, iar dacă se întâmplă ca noi să fim ceilalți, cum se percepe de la noi arhitectura?

Cine suntem noi, cine sunt ceilalți și unde se situează arhitectura între aceste două părți? Dacă suntem arhitecți, arhitectura celorlalți ar putea fi a celor neimplicați direct în profesie; dacă suntem istorici, filozofi, psihologi, granița dintre arhitectura noastră și a celuilalt ar putea fi între sacru și profan, între limitele empatiei, între individual și social. Am putea fi juriști și ceilalți să fie undeva între privat și public, oameni ai literelor iar ceilalți ar putea fi rezidenții unor lumi de hartie sau muzicieni care ne-ar putea vorbi despre arhitectura muzicii locuite.

Ne întrebăm în continuare ce este arhitectura, ce forme trebuie să îmbrace pentru a „îmbrăca” la rândul ei cât mai bine omul și cum ar trebui imaginate „formele” arhitecturii de astăzi, pentru re:FORMELE de mâine?

Indiferent din ce unghiuri privești -arhitect sau din afara domeniului: litere, arte, psihologie, filozofie, antropologie, politică - ne interesează să discutăm despre re:FORMA arhitecturii în relație cu instanțele „celuilalt”.

Juriul din acest an este format din: Ana-Maria Zahariade, Șerban Țigănaș, Vlad Gaivoronschi, Florin Lăzărescu, iar premiile sunt în valoare de 10 000 lei.

CASTIGATORI II EDITIILOR PRECEDENTE

'UNSELF'

IAN RITCHIE
PREFATA LA UN MANIFEST

Sînt c a s ntem la începutul unei noi paradigme, o nouă mişcare extrem de importantă în urbanism  i arhitectură. Ea se bazează în mod esenţial pe dorinţa creatoare a om nirii de a se exprima "neegoist". Mai mult dec t economi , mai mult dec t eficienţa, mai mult dec t estetica vizuală: o arhitectură altruişt .(...)

Sugerăm că acest lucru ar putea fi  nţilal realizat prin cultivarea unei poziţii interne a unilingei graţioase  i prin adoptarea unei noi filozofii arhitecturale potrivite cu no terii noastre cresc nde a ceea ce fiinţa umană este: o filozofie a "UNSELF" (non-sineului), în care eul arhitectului este subsumat într-o expresie etică  i altruişt  a nevoilor, dorinţelor  i forţelor din afara lui însuşi şi care sînt unice pentru fiecare proiect.

Arhitectura bazată pe această filozofie nu va fi o întruchipare a identităţii auto-afirmative a arhitectului, ci un spaţiu care să fie completat  i umplut de fiinţele umane care îl vor locui  i anima - spaţii cu adevărat uman-arhitecturale  i spaţii urbane care rezonanz  cu " fiinţa ". Lucrări de arhitectură cu adevărat semnificative.

Arhitectura nu este o marfă care trebuie consumată, ci trăită < în >  i <   cu >.

Echipa Arhitectura Celuilalt

Site: <https://arhitecturaceluilalt.ro/>

Facebook: Concurs : "Arhitectura celuilalt"